

[Arne Christiansen.]

mere for forlaget Liberal? Jeg tror, at vi begge to hurtigt ville blive forment adgang til mikrofonen.

Jeg kan imidlertid oplyse ministeren om, at der fremføres i Kulturredaktionen. I søndags lyttede jeg igen og fik som lytter af en medvirkende ikke ukendt forfatter på yderste venstre fløj opfordring til på et givet tidspunkt, nøjagtigt angivet, og et givet sted her i København tirsdag at deltage i en demonstration; jeg skylder at tilføje, at jeg ikke fulgte opfordringen. Men vi plejer jo at sige, at papir er tålmodigt. Jeg synes, der er nogle tilfælde her, hvor radioledelsen i høj grad er tålmodig.

Ministeren for kulturelle anliggender (Niels Matthiasen): Hr. Arne Christiansen henviser i sin skriftlige begrundelse til, at tv en dag i udsendelsen Kulturredaktionen dels opgav adressen, hvis man ville bestille en bestemt bog, dels opgav telefonnummeret, hvis man ville i forbindelse med en bestemt teatergruppe. Jeg forstår, at hr. Arne Christiansen finder, dette er i strid med det forbud mod reklame i radio og fjernsyn, som er nedfældet i § 8, stk. 5, i radiorådets forretningsorden.

Jeg har fået en redegørelse fra Danmarks radio, som bekræfter, at de nævnte oplysninger blev givet i udsendelsen, men man kommer også med en forklaring, som jeg finder ganske rimelig. Det pågældende program behandlede en række aktuelle kulturbegivenheder, deriblandt fremkomsten af en bog om strejkebegrebet, der tager sit udgangspunkt i en konkret arbejdskonflikt på Politiken, og et teaterstykke, der var produceret af en opsøgende teatergruppe, som hedder Skifteholdet. Dette teaterstykke omhandlede den samme konflikt.

Man bør efter min mening ikke kritisere Danmarks radio for at orientere om disse begivenheder i tiden. Nu er det sædvanen ved bog- og teateranmeldelser, at man i udsendelsen nævner vedkommende forlag eller teater ved navn, altså uanset om det skulle være forlaget Fremad eller et liberalt forlag. Jeg har ikke hørt, at man har taget anstød heraf. At man i en anmeldelse i radio eller tv nævner en bog, der omtales at udkomme f.eks. hos Gyldendal, eller at en forestilling

opføres f.eks. på Det Ny Teater, må vel betragtes som en gængs forbrugeroplysning.

Når det ikke drejer sig om traditionelle og almindeligt kendte forlag eller teatre, som enhver kan slå op i telefonbogen, vil den blotte oplysning om navnet på forlaget eller teatret imidlertid ikke være den interesse-rede seer eller lytter til megen nytte, og her kan det altså efter radioens skøn være på sin plads som en service over for publikum at opgive en adresse eller et telefonnummer.

Jeg vil gerne indrømme, at grænsen mellem reklame og forbrugeroplysning i de konkrete situationer kan være meget vanskelig at trække. Jeg vil dog mene, at Danmarks radio ikke i den foreliggende sag har overtrådt det forbud mod reklame, som er fastlagt i radiorådets forretningsorden.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Lennart Larson* til justitsministeren:

„Hvilke foranstaltninger agter ministeren at træffe, for at borgerne — herunder ikke mindst kvinder og ældre mennesker — kan færdes i aftentimerne i de større byer uden risiko for voldsforbrydelser?“

(Spm. nr. 2).

Skriftlig begrundelse.

Der er i de seneste år sket en kraftig stigning i kriminaliteten i Danmark. Det kan fra politiberetningen for 1972 nævnes, at antallet af indbrudstyverier er steget fra 76.200 til 77.700, mens de opklarede tilfælde er faldet fra 20.900 til 19.400. Hvis man går blot 4 år tilbage i tiden, var antallet af indbrudstyverier kun 43.400, hvoraf 13.000 opklarede. I samme 4 års periode er antallet af tyverier af motorkøretøjer steget fra 16.800 til 26.000, mens antallet af voldsforbrydelser er faldet fra 3.300 til 3.100 og af sædelighedsforbrydelser fra 3.000 til 2.200. Sagen er imidlertid den, at tyverierne stadig anmeldes af hensyn til forsikringsdækningen, mens folk erfaringsmæssigt er holdt op med at anmelde de sidste to kategorier undtagen i de allergroveste tilfælde. I visse bykvarterer i de større byer kan ældre mennesker og kvinder faktisk i dag ikke færdes efter mørkets frembrud, og også i visse landdistrikter og sommerhusområder er kriminaliteten steget voldsomt.